

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

85. Sigefridvs Comes reliquit testamento Canonicis alicuius Ecclesiæ collegiatæ mille florenos pro cuiusque dignitate ac merito distribuendos, quam tamen rationem Distributor non obseruat, ideóque ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

Ratio posterioris est. Quiaposito, quod quis hactenus fuerit possessor bonæ fidei, melior est ipsius conditio, quamdiu non sufficienter probetur, rem non esse ipsius, ut habetur *ex c. si Virgo. 34. q. 2.* Atqui Sergius dubitat primum post possessionem ritè iam inchoatam, & usque huc prudenter iudicavit, vas istud esse suum, nec aliud sufficienter probatur. Ergo melior est conditio ipsius tanquam possidentis. Ergo continuare præscriptionem potest, modo interim moralem diligentiam adhibeat veritatis indagandæ. Resp. 2. Sergium, etiamsi post factam inquisitionem magis eò propendeat, quod vas illud argenteum sit alienum, nihilominus præscribere ac retinere id posse. Ita Palao *de Conscient. D. 3. pun. 2. n. 11.* post Vasquez, Salas & alios. Ratio est, quia titulus possessionis præponderat omnibus rationibus non conuincantibus, hoc est, quæ nõ moraliter te certum reddunt, rem esse alienam. Ergo sufficit, quod Sergius adhuc probabiliter credat, vas istud esse suum, ut maneat possessor bonæ fidei.

Atque ex his simul patet ad argumenta in contrarium. Nam primum probat solum, præscriptionem inchoari cum tali dubio non posse. Alterum verò ipse Sanchez advertit debile; unde *l. 1. in Decalog. c. 10. n. 9.* sententiam suam mutauit, & contrariam asseruit.

LXXXV. Sigefridus Comes Eccles. Collegiata ad

Zs

S. Adel-

S. Adelbertū in ciuitate sua mille florenos testamento reliquit Canonicis illius Ecclesie distribuendos pro cuiusque dignitate ac merito; quam tamen rationem distributor non obseruat, affectum suum potius, quàm cuiusque dignitatem ac meritum attendens. Queritur. Quale peccatum iniqua hęc distributione committatur, & contra quam iustitiam?

Videtur duplex committi peccatum in confessione explicandum contra vtramque iustitiam, Distributivam scilicet & Commutativam. Ita S. Thom. 2. 2. Q. 62. art. 1. ad 3. & nonnulli. Quia hęc interuenit proportio tã geometrica, quæ est differentia Iustitiæ Distributiue; quàm arithmetica, quæ est differentia Iustitiæ Commutatiue respiciens conditionem rei alterius prior quidem, quatenus pecunia illa est bonum communitalis singulis huius membri pro cuiusque dignitate ac merito distribuendum: posterior verò quatenus eadem pecunia est bonum quoddam ex voluntate testatoris singulis iam suo modo appropriatum.

Resp. In Proposito casu vnum committi peccatum in confessione explicandum, non quidem contra Iustitiam Distributivam, vt vult cum aliquibus Tanner Tom. 3. Diss. 4. Q. 6. n. 16. propter interuenientem proportionem Arithmeticam, non Geometricam in distributione seruandam: sed contra Iustitiam Commutativam, vt cum alijs meliùs Card. de Lugo

Lugo *de iust. Disp. 1. n. 49.* Quia hîc sola violatur Iustitia Commutatiua; quippe mera species distributionis apparet: reipsâ autem vera est solutio; nam Iustitia distributiua habetur tantum in superiore administrationem bonorum communium habente, ad quem spectat, dare & applicare singulis pro cuiusque merito ac dignitate, per quam applicationem & distributionem dat singulis aliquid, quod antea non erat sub eorum dominio, & ad quod non habebant ius strictum. At in casu nostro distributor non est Superior habens administrationem bonorum, sed est quasi œconomus colligens pecuniam illam, ex qua deinde non tam distribuit, quàm soluit singulis, ad quod ex voluntate Testatoris ius strictum habent quasi Legatarij. Vnde si non solvatur iuxta debitam mensuram, remanet obligatio restituendi, quia carent re suâ, quæ obligatio non remaneret, si peccatum fuisset contra solam Iustitiam distributiivam, quia ex hac præcisè nemo caruisset re suâ, cum ista nullius in particulari fuerit, sed totius Communitatis.

Atque ex his patet etiam ad rationes in contrarium, quibus solum addo, cum ex communi Authorum obiectum formale Iustitiæ non sit æqualitas rerum, quæ commutantur, sed æqualitas inter ius vnius & debitum alterius, differentiam essentialem vtriusque iustitiæ non esse desumendam ex diversa proportionem siue
æqua-

æqualitate rerum aut personarum: sed ex diversa ratione debiti ac iuris, quod rigorosum ac proprium supponit Iustitia Commutativa solùm: non Distributiua; vnde illa tantùm, non hæc violata obligat ad restitutionem, vt pluribus docent Suarez *in opusc. de Iust. DEI sect. 3.* Arriaga *1. part. Theolog. D. 31. n. 71.* Dedicastillo *l. 2. de Iustit. tr. 2. D. 8. dubit. 3.* & alij. S. Thomas supra allegatus non loquitur de hoc determinato casu, sed vult solùm, Iustitiam Distributiua violatam importare restitutionem, quando concurrit cum Commutativa, quod non est contra doctrinam nostram.

LXXXVI. *Tharastius homo parùm deuotus vix vnquã diebus festis audit integrum Sacrum. Nam interdum venit primùm ad Offertorium: interdum, si ab initio adsuit, ante Canonem iterum exit, & post peractam iam vtramq; Consecrationem redit; aut si manet tam diu, saltem ante Communionem discedit. Queritur. An satisfaciat præcepto Ecclesie?*

Videtur non satisfacere, sed peccare mortaliter. Quia quâlibet vice notabilem partem negligit in Sacro contra huius integritatem præceptam *c. omnes fideles. c. Missas de Consecr. dist. 1.* Quod absentia ab initio Sacri vsque ad Offertorium sit mortalis, docent Suarez *Tom. 3. de Sacram. D. 88. sect. 2.* Azor, Facundez, & plures apud hos relati. Idem de absentia tempore